

5283
6te Søndag efter Paaske 1846 Aftensang
1846

Grundtvigs prædikenmanuskripter fra 1845-46, fasc. 36,
udgivet januar 2010 af Lars Toftdahl Andersen
i Grundtvig-Byens digitale bibliotek med støtte fra
Tipsmidlerne (2001) og N.F.S. Grundtvigs Fond (2010).

4 ms, 24/5 1846

I J. N.

6te Søndag efter Paaske 1846

Aftensang

Saa værer nu ædrue og vaagne til Bønnen!

Det er Apostelens Formaning til os i Dagens Epistel, og skjøndt denne Formaning prises og kan behøves alle Dage, til alle Tider og allevegne, saa har den dog et ganske eget Ærende til os, hvis vi ellers ikke blot kiende Aarets Tid, men Tidernes Tegn. Vi veed nemlig alle at vi er i Ugen mellem Christi Himmelfarts-Dag og Pindse, i de ti Dage da vi læser om Herrens Apostler, at de sad stille i *Jerusalem* og ventede paa hvad Herren havde lovet dem, ventede paa den Helligaands Udgydelse og var derfor bestandige i Bøn og Tilbedelse, det veed vi alle, men tænke vi, at derfor skal Christi Kirke hvert Aar gribes af den samme Forventning, gienlyde af Apostlernes Bøn om hvad den Himmelfarne havde lovet dem ei længe efter Dagen, da Skyen tog ham bort fra deres Øine, tænker vi det, da kan det vel være [en] meget from Tanke fra den gamle Pagts Dage, men christelig er den ikke, og vi kiende da endnu igunden hverken Faderen eller Sønnen, fordi vi ikke kiende den Helligaand, vente ham som en fremmed Giæst, der boer midt iblandt os.

Tænker vi derimod, at hvad der skal være vor daglige Bøn til Faderen i Vorherres Jesu Navn: bortkast os ikke fra dit Ansigt og tag ikke din Hellig-Aand fra os, at det maa hos alle Christne blive en varmere og ivrigere Bøn i de Dage, der minde os om Løbedagene

6te Søndag efter Paaske 1846 aftensang

før den Himmelfarne indfrie sit gode Ord og sendte dem, der saae ham opfare, ikke de to Trediedele af sin Aand men Aanden heel og holden, som udgaaer fra Faderen, see, da er det en ægte christelig Tanke, som vil blive frugtbar paa Bøn og Taksigelse og paa hellig Pindseglæde over Aanden, som udgik til at fornye Jordens Skikkelse hos os til det ny Menneske i Guds Billede og efter Hans Lignelse.

Og kiende vi endelig Tidernes Tegn, see vi, at nu, da den Hellig-Aand i de mange Aarhundreder, for det meste uændset og utakket har fulgt vor Herres *Jesu Christi* Ord og Indstiftelser og vidnet overalt hvor de Troende vilde høre ham vidnet med deres Aand, at de var Guds Børn og i Jesu Navn udlagt Skrifterne saa deres Hjerter brændte i dem, efter alt Dette er Timen kommet, da den Hellig-Aand forlader alle dem, der ikke bede Ham blive hos sig, seer vi det, da lyder det til os som det [var] en Engels Røst udsendt til det Samme: saa værer nu ædrue og vaagne til Bønnen!

Ja m. V. er der faldet Skiæl fra vore Øine, saa vi seer, at den Hellig-Aand fulgde med Menigheden fra Land til Land og fra Slægt til Slægt, ikke i Pindsefesten, der holdtes langt tiere uden Ham end med Ham, ikke i Bisper og Præster, der langt tiere fordrev Ham, end de lod sig drive af Ham, ikke i Bibelen, som maatte lade sig misbruge, vende og dreie efter Menneskenes Tykke, men i det lille Ord af Herrens [Mund]

6te Søndag efter Paaske 1846 aftensang

som følger med Hans Indstiftelser i Daaben og Nadveren, og lader sig ikke forandre eller fordreie uden at den hele Menigheds Røst, som mange Vandes Lyd, vidner at Herren korsfæstes og Hans Aand bespottes, seer vi det, da seer vi ogsaa, hvorledes Gud i vore Dage tager sin Helligaand fra alle dem, der ikke vil skiønne paa Gaven og takke for den, i det Han i Blindhed lader dem bortkaste og afskaffe det Herrens Ord, hvori Aanden boer, og fremfor alt den Daabens Pagt, hvori Han vidner om Herren og hvori Han, som den guddommelige Dørvogter, lader op for alle dem, der vil indgaae ad Dør-

ren, som er Herren selv og komme til Faderen igiennem ham. Og naar vi seer det, da maae vi nødvendig raabe til den Helligaand, som de to Disipler til den opstandne Frelser: bliv hos os, thi det lakker ad Aften og Dagen hælder, da maae vi nødvendig holde paa ham i det Ord, hvori han vil findes og holdes fast, og vilde vi endnu sige: kom til os! da var det, som om Disiplerne ved Emaus, da den Ubekjendte havde lært dem at Christus maatte opstaae, som om de da havde vendt sig mod Graven og raabt: kom til os! mens Han gik bort ved hvis Tale deres Hjerter brændte i dem.

Og bede vi kun den Helligaand blive hos os i den Herres Jesu Navn, holde vi kun paa ham i Herrens Indstiftelsers Ord og fremfor Alt i Troens Ord og Bekjendelse,

6te Søndag efter Paaske 1846 aftensang

sandelig, da gaaer Han ind at blive hos os og holde Nadver med os, og forsvinder ingenlunde naar Han bryder Brødet med os, men viser os da et Glimt af den Herre, det er Hans Lyst at forklare paa Jorden, den Herre af hvis [Haand] Han tager Alt hvad Han giver os, og finder altid Nok, fordi alt hvad Faderen har er ogsaa Sønnens, som han har sagt. Vel undfanges da et "Kom!" i vort Hjerte, der, naar det er fuldbaaret, skal fødes paa den hele Menigheds Læbe, det forklarede "tilkomme dit Rige!" som altid var i Guds Børns Mund, naar de bad til den Himmelske Fader, det store: kom, Herre Jesus! kom snart, som Aanden og Bruden engang skal istemme saa levende, saa mindelig, saa længselsfuldt, at Herren ikke kan bie længer med at komme igien, som han har sagt, som Lynet, der farer fra Øst til Vest, kommer at blive herlig i sine Helgene og vidunderlig i alle sine Troende!

Derfor Venner! lad os virkelig bede den Hellig-Aand i Jesu Navn blive hos os og holde fast paa Ham som Troens Aand i Troens Ord, da skal ikke blot hver Pindsedag men hver Dag vidne at Han er her og er endnu saa rig som den første Dag og er nu som da større, langt større end den, som er i Verden, er almægtig som Faderen og Sønnen og vor guddommelige Trøster evindeligt Amen!
